

Jozua 20:1-3

Verder sprak de HEERE tot Jozua, zeggende: "Spreek tot de kinderen Israels, zeggende: "Geeft voor u de vrijsteden, waarvan Ik met u gesproken heb door de dienst van Mozes Dat daarheen vluchte de doodslager die een ziel door dwaling, niet met wetenschap verslaat (doodslaat) opdat zij u zijn tot een toevlucht voor de bloedwreker""

Jezus is de ware Vrijstad 1 zie op Hem 2 vlucht naar Hem 3 rust in Hem

Gemeente,

Dan wil je wel doorrijden. Zelf of in de ziekenauto. Als je onderweg bent naar de HAP in het ziekenhuis. Elke minuut telt. Elke seconde kan tellen. Dan ga je niet onderweg wat eten of picknicken. Verre van. Zo snel mogelijk zorgen dat je er komt. Daarom staat het ziekenhuis ook op borden aangegeven. Als je de weg niet zou weten, kun je die zien op de borden. Gelukkig hoeft je ook niet zo heel ver: Woerden, Gouda. En eigenlijk is overal in Nederland wel een ziekenhuis in de buurt. En zo'n ziekenhuis staat ook niet ergens in het donker achteraf aan een smal slingerweggetje, maar ergens in de stad. Goed bereikbaar. Want als je er moet komen, is er haast bij. Elke minuut telt.

Gemeente, dat is precies een beeld van de vrijsteden in Israel. Even heel kort gezegd nu. Daarheen kon iemand vluchten die per ongeluk een ander had gedood. Ook dan gold: elke minuut telt. Want de familie mocht wraak nemen en die man doden. Als ze hem vonden betekende het zijn dood. Behalve wanneer hij in de vrijstad was gekomen. Daar mocht hij niet meer gedood worden, daar was zijn leven gered, was hij veilig. Daarom liep zo'n man voor zijn leven om in de vrijstad te zijn voor die familie hem te pakken had. Elke minuut telt.

Daarom had God ook gezorgd dat de vrijsteden goed bereikbaar waren. Er waren er zes. Kades, Sichem, Hebron, Bezer, Ramoth en Golan. En er staat precies bij waar ze liggen. Alsof het aanmoedigt: zoek maar op op de kaart. En als je dat doet dan zie je dat die zes steden precies verdeeld liggen over Israel. Drie ten oosten, drie ten westen van de Jordaan. En aan allebei de kanten één in het noorden, één in het midden, één in het zuiden van Israel. Er was geen gebied in Israel waar geen vrijstad lag. Precies verdeeld zodat iedereen een vrijstad in de buurt had.

Ze lagen ook allemaal ietsje hoger dan de test van het landschap. Zodat ze goed te zien waren. Je wist waarheen je

rennen moest. Dat was ook de bedoeling van de HEERE, want in Deuteronomium 19 staat dat de wegen ernaartoe altijd onderhouden moesten worden, in goede staat moesten zijn. De weg naar de vrijstad mocht nooit opgebroken zijn, of gebarricadeerd. En dat had Israel zo opgevat in later tijd dat er op elke kruising een bordje stond in de richting van de dichtstbijzijnde vrijstad. Zodat iemand direct wist waarheen hij verder moest rennen. Om geen minuut te verliezen, maar door te kunnen lopen naar de vrijstad. Daar zou hij veilig zijn.

1 zie op Hem

En zo gemeente, zijn de vrijsteden voorbeelden van Jezus Christus. Zoals er in het Oude Testament zoveel voorbeelden van Christus zijn. Die als adventsklokken zijn die luiden: De Zoon van God komt, Hij zal komen. Denk aan de ark van Noach, beeld van Christus. Denk aan het Pascha in Egypte, beeld van Christus. Denk aan de wolk- en vuurkolom in de woestijn, beelden van Christus. Denk aan het manna onderweg, beeld van Christus. Denk aan het water uit de steenrots, beeld van Christus. En nu het volk in Kanaän is, en er geen wolk- en vuurkolom meer is, geen manna, geen water uit de steenrots, nu geeft de HEERE weer een voorbeeld van Christus: de vrijsteden.

Jezus is de vrijstad. Want Hij is gekomen in de stal van Bethlehem om te lijden en te sterven. Om de vloek der wet te dragen, de eis van Gods gerechtigheid te voldoen. Als Borg en Middelaar. Als Degene Die Zichzelf geeft voor zondaren. In plaats van doodschuldigen. Als Degene van Wie de gelovigen mogen belijden: Hij gebonden om ons te ontbinden, Hij veroordeeld, om ons vrij te spreken, Hij te schande, opdat wij nimmermeer te schande worden, Hij vervloekt om ons te zegenen, Hij van God verlaten opdat wij tot God genomen en nimmermeer van Hem verlaten zouden worden. In Jezus, Borg en Middelaar is de veiligheid, In Jezus ben je onbereikbaar voor de vloek der wet en de eis van Gods gerechtigheid. In Jezus heb je leven, eeuwig leven. Hij is onze Vrijstad.

En van Hem geldt ook: Hij is niet ver weg voor wie dan ook. Nabij u is Hij: in het Woord. In de prediking is Hij nabij. Van Hem geldt ook wat van die hooggelegen vrijstad gold. Hij is zichtbaar, duidelijk te zien in de Bijbel, in de prediking. Het deugt niet als je moet zeggen: onder de hele woordenbrij en onder alle bijkomstigheden en bevindingen kun je als je goed luistert horen dat het om Jezus gaat. Nee, de preek staat bol van Hem. Van Hem geldt ook: de weg is open, er liggen geen hindernissen of barricades waar je overheen moet zien te klimmen, waar je aan moet zien te voldoen, nee, de weg is

open. En de richting is duidelijk: overal vandaan, waar je ook bent, hoe je je ook voelt: naar Jezus heen. Dat geldt overal en voor iedereen: naar Jezus heen. Zondaren, kom tot Jezus. Alles is daarop aangelegd en voor bedoeld. Dat u komen zult , vluchten zult tot Jezus, de Borg en Middelaar.

En het Heilig Avondmaal? Ja, dat is in de vrijstad. Daar staat de avondmaalstafel. Die is voor allen die in Christus zijn. Daar wordt de tafel toe bereid.

2 vlucht naar Hem

Hoe ging dat nu? Waarom vluchtte iemand naar de vrijstad? Wanneer was er geen seconde te verliezen en telde elke minuut? Dat had de HEERE duidelijk aangegeven. Stel het gebeuren dat twee mensen in het bos hout aan het hakken zijn met hun bijlen. En dan ineens schiet bij één van de twee het ijzer van de steel af door de lucht en raakt precies zijn collega. En die valt en als de ene ernaar toeloopt ziet hij, voelt hij, schrikt hij: gedood. Gestorven. Dat was natuurlijk niet de bedoeling geweest. Echt zonder opzet. Al had je misschien kunnen zeggen: als je eens een keer had gekeken of dat ijzer nog goed vastzat, na verloop van tijd kan er nou eenmaal speling tussen komen, dat kun je weten, maar ja nooit echt naar gekeken.

We zouden kunnen denken aan twee mensen op een steiger in de bouw aan het werk. En dan draait de ene met een lat in zijn hand zich om en duwt de ander weg en die valt omlaag. En dan blijkt: gestorven, gedood. Of in het verkeer: iemand maakt een bocht, en ziet die voetganger echt over het hoofd en rijdt hem aan...en: met dodelijke afloop. Laat iemand zeggen: zoiets kan mij nooit gebeuren. Het was absoluut niet de bedoeling, maar toch: iemands dood veroorzaakt.

In zulke gevallen mocht de familie wraak nemen. Niet onbeperkt door een heel huisgezin uit te roeien, maar door de veroorzaker te doden. Iemand uit de familie was daarvoor aangewezen: de bloedwreker. Om het ahw op te nemen voor het leven, voor de gestorvene. Die ging op zoek. Waar is de man die mijn familielid gedood heeft? Zo onvoorzichtig was En in zo'n situatie was de vrijstad de enige redding. De bloedwreker had als levenstaak om vergelding te doen, de veroorzaker was zijn leven niet zeker, totdat en tenzij hij in de vrijstad kwam. Lopen voor zijn leven. In de vrijstad zijn voor de bloedwreker hem vind. Van tweeën één: ben ik in de vrijstad voor de bloedwreker mij vindt, of vindt de bloedwreker mij voor ik in de vrijstad ben.

Dat is het beeld. Het voorbeeld. Jezus is de vrijstad voor wie gezondigd heeft. Niet voor degene die voor 100% expres heeft gezondigd, met de pure vooropgezette bedoeling om te zondigen, dwz. om God te raken te slaan, om God te treffen in Zijn hart. Niet voor diegene, die de zonde tegen de Heilige Geest heeft gedaan. Willens en wetens zondigde om te willen zondigen en God te raken. Die wil trouwens ook geen redding zoeken en zal het nooit doen.

Maar voor zondaren die hebben gezondigd zonder die pure opzet. Want waarom zondig je? Ja, waarom zondig je? Ja, je vond het makkelijk, fijn, je had er zin in, voor het plezier, het genot. Je wilde niet ertegen vechten of je kon het niet meer volhouden om ertegen te vechten. Je genoot ervan. Je vlees genoot ervan in elk geval. En je dacht zo'n beetje: och, als dit nou alles is, als het hierbij blijft, dan zijn er wel ergere dingen. Totdat.....totdat je erachter kwam wat je had gedaan: Gezondigd. De wet overtreden. Gods wil veracht en versmaad. Zijn wet geschonden. Dat wil zeggen: vervloekt is ieder die niet blijft in het boek der wet. De wet is de bloedwreker die je achtervolgt. Die gerechtigheid eist. En de wet gebruikt daar de dood voor. Als de dood je vindt voor je in de vrijstad bent, dan val je voor eeuwig onder de vloek der wet. Brandend van vuur en sulfer in alle eeuwigheid. Van twee één: vindt de dood mij voor ik in Christus ben, of ben ik in Christus voor de dood mij vindt.

Vlucht tot Christus! Nu, haast u om uws levens wil. Vlucht tot de Middelaar. Maar maak er haast mee. Want als de dood je vindt voor je in Christus bent, dan is het eeuwig te laat. Of als Jezus terugkomt voor je in Hem bent, dan is het eeuwig te laat. Vlucht tot Christus om aan de vloek der wet te ontkomen. Vlucht tot Christus, dwz.: vertrouw je aan Hem toe. Smeek Hem: Heere Jezus ik moet me aan U toevertrouwen, want anders val ik onder de vloek der wet. Heere Jezus ik mag me aan U toevertrouwen, want U bent de Vrijstad.

Bent u gekomen tot de vrijstad? Tot Christus? Voorbereidings- week. Waar bent u: binnen of buiten? Of loopt u nog buiten Christus rond? Als dan de dood je vindt, buiten Christus, voor eeuwig te laat. Maar kom toch tot Hem.

Gemeente, we zien: komen tot Jezus, de Borg, doe je als vluchteling. Komen tot Jezus doe je niet op je gemakje. Als een wandelaar die eens een kijkje komt nemen in de vrijstad. Die het wel mooi vind daar even rond te kijken. Maar die daarbuiten ook wel op zijn gemak zou zijn. Nee, als vluchteling, met de vloek der wet op je hielen. Komen tot Jezus is komen tot behoud

van je ziel. Om niet voor eeuwig vervloekt te worden. Kwam u zo?

Komen tot Jezus als Borg doe je als vluchteling. Niet als iemand die zijn diensten aan komt bieden. Die wel iets kan betekenen voor Jezus. Die Jezus goed zou kunnen gebruiken. Waar Jezus eigenlijk blij mee moet zijn dat ik me aan kom bieden. Nee, komen tot Jezus doe je als vluchteling. Niet omdat ik Jezus wat te bieden heb, maar omdat Hij mij alles te bieden heeft. M Lloyd Jones zei: zondaren kiezen niet voor Jezus, zondaren vluchten tot Jezus.

Ja, denkt iemand, maar mag ik wel komen? Moet ik niet eerst.....meer zondekennis hebben, moet ik niet eerst ernstiger zijn, moet ik niet eerst meer strijden, moet ik niet eerst meer zin hebben en verlangen? Maar: dat is een hindernis op de toegangsweg. Een barricade, waar je overheen moet. Maar wat laten we? De weg moest vrij zijn. Nergens door opgebroken of gebarricadeerd. En elke voorwaarde is een hindernis die de Heere niet op de toegangsweg legt. Uw zondebesef moet zo diep zijn, dat u niet anders kunt dan vluchten. Vluchten tot Christus. maar wie tot Christus vlucht mag zich door niets laten ophouden.

Ja, maar ben ik dan wel welkom? Het Woord zegt het: zondaren zijn welkom. De vrijstad predikt het: welkom in Christus. Naar Hem moet u heen. Waar u ook bent, overal staan borden, overal wordt u toegeroepen: vlucht tot Christus. Hij geeft zondekennis, Hij geeft verlossing, Hij geeft verzoening, Hij geeft strijd tegen de zonde, Hij geeft verlangen. Waar dan ook vandaan: kom tot Christus. En de heilige Doop heeft het al verzegeld toen er nog niets goeds in u was: u bent welkom bij Christus. En ook de vreemdeling was welkom in de vrijstad. Wie niet bij het verbond hoort, niet gedoopt is, ook die is welkom in Christus.

Heere Jezus, ik moet me aan U toevertrouwen en ik mag me aan U toevertrouwen. Geef mij Jezus of ik sterf, buiten Hem geen leven, maar een eeuwig zielsverderf. Omdat Uw Woord dat zegt kom ik, vlucht ik.

3 rust in Hem

En waar staat nu de avondmaalstafel? In de vrijstad. In Christus. Het Heilig Avondmaal is voor allen die in Christus Jezus zijn. Die gevlucht kwamen met de dood en de eeuwige vloek op de hielen. Al dezen zijn welkom aan de tafel. Dus tot de tafel wordt niet iedereen genodigd. Tot Christus wordt iedereen genodigd. Dat zagen we. Maar tot de tafel wordt niet iedereen genodigd, maar alleen zij die tot Christus zijn gekomen.

En het Heilig Avondmaal verzegelt de drie dingen die wij hoorden in de catechismuspreek van zondag 28. Het Heilig Avondmaal verzegelt: Ik voor u. Ik voor u daar gij anders de eeuwige dood had moeten sterven. Zijn lichaam en bloed: verbroken en vergoten als het enige offer voor de zonde. Waarin vergeving van zonden is en eeuwig leven. Zoals je brood en wijn krijgt, zoals jij brood en wijn krijgt zo is Jezus lichaam verbroken tot volkomen verzoening van al je zonden. Is Zijn bloed vergoten voor jou tot volkomen verzoening van al je zonden. Hij voor u, Hij voor jou. Hij gaf Zichzelf voor u, voor jou. Dat het eerste waar brood en wijn bewijs van zijn.

Het tweede is: Ik voed u. Brood en wijn zijn voedsel. Jezus houdt je leven, je geestelijk leven in stand. Zijn offer is het voedsel voor het geestelijk leven. En Jezus laat zien: Ik geef je geestelijk leven te eten. En daarom zal het niet bezwijken, zal het niet ophouden. Je geestelijk leven blijft. Vandaag, morgen, overmorgen, volgend jaar, op je sterfdag. Ik voed je geestelijk leven, je bidden, je verlangen, je strijden, je hopen, je geloven, je vertrouwen, Ik voed het zodat het blijft tot en met de laatste dag van je leven toe. Het houdt nooit op. Je geestelijk leven sterft nooit.

En het derde is: Ik verzadig u. Voor wie gelooft is dat een bewijs dat Jezus Christus je wil ontmoeten, Zijn hart voor je wil openen, van Zijn aanwezigheid wil laten genieten. En dat Hij dat eens voor eeuwig en ten volle zal doen. Dat Hij zichzelf helemaal zal geven en Zijn hart volkomen openen en Zichzelf helemaal zal laten genieten in het eeuwig Koninkrijk van God.

Dat geeft onderwijs. Die vrijsteden waren Levietensteden. En Levieten waren de personen die de Schrift uitlegden, die het volk onderwezen. Christus geeft onderwijs, Zijn tafel geeft onderwijs. Hij leert je verwondering. Verwondering over wat Jezus deed, Wie Hij is. Hij leert verootmoediging, dat mijn zonden Hem dat deden, dat ik Hem dit aandeed, dat dit voor mij nodig was. Berouw als ik Jezus zie. Hij leert mij vertrouwen, vertrouwen dat Hij mij altijd blijft regeren en vasthouden en beschermen en voor mij bidden. Hij leert mij verlangen, verlangen naar de hemelse vrijstad waar God alles en in allen is en ik eeuwig Zijn volle gunst genieten zal.

Blijf in Mij en Ik in u zei Jezus. Ja, want als je buiten Jezus gaat, je gaat uit de vrijstad dan mag de bloedwreker weer komen en achtervolgen. Als je buiten Jezus gaat, je verzaakt de gemeenschap met Christus, dan vliegt de wet je weer aan, dan jaagt hij weer angst in je gezicht, of: er komt een doodsheid, een kaalheid en schraalheid over je heen. Blijf in Mij en Ik in u.

Dus: het Heilig Avondmaal staat in de vrijstad. Daar moet je wezen. In de vrijstad. Kijk, je zou in het vluchten naar de vrijstad kunnen denken, kijk daar eens, wat een lief stadje, en nog dichterbij dan de vrijstad, en die vrijstad ligt toch wat hogerop, maar dit is makkelijker te bereiken want het ligt lager. Nee, want daar mag de bloedwreker komen en zal hij komen.

Kijk, je kunt na verloop van tijd denken als je een tijdje vlucht en zoekt naar Jezus: kijk daar eens, daar is het dorpje vergeetachtigheid. Je vergeet je zonden, de schrik is over. Of het dorpje verbetering: je doet je best en je neemt je voor het niet meer te doen, dat geeft ook wel rust. Of het dorpje vergelijking: kijk die en die eens, die doen eigenlijk veel erger dan ik, dus dan kan ik wel gerust zijn. Allemaal stadjes die rust geven, maar: niet de vrijstadjes zijn. Levensgevaarlijk. Beproeft uzelf, of u in de vrijstad bent en niet in één of ander ander stadje waar je je gerust voelt.

Waar staat het heilig Avondmaal? In de vrijstad. Nee, niet op weg naar de vrijstad. Stel je voor, zo'n vluchteling rent naar de vrijstad. Maar dan kijkt hij om en denkt: ik zie geen bloedwreker, ik loop een heel eind voor, misschien heeft hij de achtervolging opgegeven omdat hij denkt: die krijg ik toch niet meer te pakken. En die vluchteling gaat aan de kant van de weg zitten en gaat wat eten en drinken en zitten rusten. En ja, wat gebeurt er dan? Je valt in slaap. En ineens: daar is de bloedwreker en voor je overeind bent gekomen. Einde.

De avondmaalstafel staat niet op weg naar Christus, de Vrijstad. Dat je denkt: volgens mij ben ik in de buurt en op de goede weg. Ik voel al dat ik uit de tegenwind ben, door de beschutting van de vrijstad. Ik hoor al geluiden uit de vrijstad. Ik voel me al gerust worden. Ik voel wel eens iets van rust, van blijdschap in mijn hart. Laat ik maar aan het Heilig Avondmaal gaan. En je voelt je nog wat geruster en je valt in slaap: het zal wel goed zitten, maar: je bent nog buiten Christus. De overgave aan Christus is je vreemd en toch houd je Heilig Avondmaal. Levensgevaar- lijk: je gaat denken dat het goed zit, dat je veilig bent, je ging zelfs aan, maar: buiten Christus.

Het Heilig Avondmaal staat in de Vrijstad. In Christus. Vlucht tot Hem. Deze week voor het eerst of opnieuw. Schuldig en verloren tot Christus en Hij zegt en het Heilig Avondmaal verzegelt het zodra je binnen komt. Vrijgesproken. Kind van de Vader, erfgenaam van het eeuwige leven. En zij begonnen vrolijk te zijn.

Amen